

په ندى ئاوينه

خانزاد كچىكى جوانى وريا بوو، تهمهنى 23 سال نه بوو، كه چى لوتى به كه سا نه نه هيناو خوى له وه پى جوانتر بوو، شوو بكا به وانهى هاتبوونه خوازىنى كردنى.. تاقهتى نيشى مالى هر نه بوو.. بهردهوام له كيشه يا بوو له گهل دايكى، كه پى نهوت: نهو حاجه تانه بو نه شوراوه كچى؟ نهى نهو جيگه و بانهت بو كونه كردوته وه؟ دانت داوه به كه نارى يه كان؟ نهى ناو مائه كهت گسك داوه؟ چه وشهت شتووه؟ نه م بگروه بهردهيه له به يانیه وه دهستى پى نه كرد، به جيگه راخستيش كوتايى نه نه هات، چونكه نه ویشى نه نه كردو قسه كانى دايكىشى له م گونیه وه نه روستو لهوى تره وه نه هاته دهره وه.. وه نه بى نه م كچه هر هيچيشى نه كردبى.. وا نه بوو، خوى كه مياك ماندوو نه كرد، به لام هر جوته يه كى نه كرد، نه بووايه به ته ماشاى ئاوينه وه بووايه.

ته واوى كاته جياوازه كان خانزاد له بهر ئاوينه دا نه بينرا... پيوستى به وه نه بوو كه س بوى بگه رى.. خو كچى تريش نه وهى نه كرد، به لام به م شيوه يه ي خانزاد هموو شتيكى نه كردبوو به قوربانى ئاوينه.. نه وه قوتا بخانه كه ي بوو، نه چووه وه.. مائه خزم هر نه نه چوو، حهزى له ئاههنگو هه ئه پركى بوو.. له بهر نه وهى نه ميانى باش نه زانى و ئى؟ فرسه تيكيش بوو بو نهو تا جوانيه كه ي نيشانى خه لك بدات؟

له يه كيك لهو ئاههنگانه دا، كورپكى پر كارو جوانيه كه شى خراب نه بوو، لى چووه پيشه وه و پى وت: كچى باش! نه م هوئ قسه ت له گه لا بكه م!! كوره هر نه وه ندهو پى رانه گه يى هيچى ترى پى بلئ، لچيكي خوى ناساى ئى هه ئقورتاندو پشتى تى كرد!

كوره كه جوانيه كه ي خانزاد ته واو كارى تى كردبوو، نه م هى پى به س نه بوو.. دهورو خولى داو لهو ئاههنگه يا لى نه نه بووه وه.. دواتريش مائه كه يانى دوزيه وه وه به ئاشكرا دايك و خوشكى نارده داواى! به لام لهو وه لامه زياترى چنگ نه كه وت! نه مجاره يان به دايكى كوره ي وت: من شوو به كورى تو ناكه م، شه لئى په رهى پانكه له لووتى داوه.. دايكى كه هه ستايه سهر پى وتى: كه شوو ناكه ي تانه و ته شه ريش مه گره خه لكى كچه! لووتى كورپى من، هيچى نيه، به لام هيوادرم تو لووتت ده موپلت دانه پوشى و هه روا به جوانى بمينيته وه! كه رويشتن دايكى خانزاد چينىكى باشى به خانزاد كرد له سهر نهو وه لامه! به لام خانزاد باكى نه بوو، نهو له هيچه لووتى كابراى به عه ييبار له قه له م دا، ئيتيرچ باكى به قسه يه! تهر تهر نه باشييه ن بوو بو خوى!

كارى يه كه م شهوى نه بوو، كه نه نوستو ئاوينه يه كى له باوه شدا بى! نه مشه ویش چووه ژوره كه ي خوى و كه وته قز داهينان و ريگه ستنى، يهك دوو زيپكه ي هه بوو نه وانيشى به سهر كرده وه.. ده يان جار باوكى پى وتبوو زيپكه

مه ته قینه تا ته واو زهرد نه بی، نه گینا نه بی به په نه... که چی نه م، که له ته قاندنی زیکه که نه بووه وه
جیگه که ی هه لده ناوسا و دیار نه بوو، بیری نه که و ته وه که جاریکی تر نه یته قینی؟

نه و شه وه تا ماندوو بوو، نه ناوینه ی روانی و خه ریکی قزو په رچه می بوو. یه ک دوو باویشکی هاتی و ههستی کرد
خه وی دیت... بویه ناوینه که ی که میک لادا و نه جیگه که یدا راکشا... به لام بیری که و ته وه که تویک پروانیته
بروکانی، چونکه نه مشه و به هوی نه وه وه که قزی تازه ریکه خستبوو، نه یپه رزا بووه سه ر بروی، تا به دلی خوی زیاده
که می بزانی و ریکی بخاته وه... ناوینه که ی هه لیری و نه پریکدا چوو نه ناوینه که وه و تیایدا نوقم بوو!

ماوه یه کی زور، خانزاده وه نده ی نه زانی که به تاریکی دا نه روات و جاروبار وه ک سورمه، تیسما لیک تیشکی سوورو
هه ندیک جار سه وزو نارنجی و زهردو نه رخوانی و نیتر به و شیوه یه، هه رجاهی تیشکیکی نه بینی، که نه وه نده کز
بووه یج کاریکی نه نه کرده سه ر تاریکی یه که... تاماوه یه که له ترس و هه لله رزین زیاتر هیچی پی نه کرا... نه یویست
بقیژینی و دهنگی دهر نه نه هات... زور دلی به وه خوش بوو که خه و نه بینی، به لام که لیک دایه وه دنیا بوو له وه ی که
خه و نیه و راستیه... نه وه تا به چاوی خوی نه بینی... دهستی به دهم و چاو و شان و ملی خویدا هیئا و زیاتر دنیا بوو که
خه و نیه... ناچار بوو په نه بکات بو نه وه ی له و تاریکیه رزگاری بییت، تا بزانی نه گاته کو؟

له ملا و لاهه دهنگی پیکه نینیکی نه بیست، که زورتر له گکاته پی کردن و سوکایه تی نه چوو، تا له پیکه نینی
ناسایی... له دووره وه چاوی به دهر و زه یه کی پر روونایی که وت، وه ک چون مروق له تاریکی ی ناو تونیله وه دهر وه
نه بینی، به و شیوه یه بوو... به ره و روناکیه که هه نگاوه کانی گورج کرده وه تا ببینیت، نه و جیگه یه ی بوی هاتوه
کوئی یه؟ تا له رووناکیش نزیک نه بووه وه، دهنگی پیکه نینه که رووی له زیادیی نه کرد؟

که یشته دهر وه، جاری تا ماوه یه که نه نه توانی هیج ببینی چونکه نه و تیشکه ی له چاوی نه دا زور تیژ بوو، پاشان
له دووره وه دهر یه کی گه وره ی به دی کرد، که ناریکی دریژی نه وتوی هه بوو، تا چاو بری بکردایی، نه نه برایه وه...
به پشتی خویدا پروانی، دهر گایه کی بچووی بینی به شاخیکی به رزه وه، تی گه یشت که خوی له ویوه هاتوته نه م
جیگه یه... به لام نه م جیگه یه نه که سیکی تییدا بوو نه م ببینی و نه داریک بو سیبه رو نه شتیکیش بو خواردن... هیج
هیچی نه بینی... زور دنیا بوو له وه ی: به مانه وه ی له م شوینه دا، یان له برسا نه مریت، یان ده عباو دیو و درنجی لی
په یدا نه بی و نه بی به خوراکی نه وان... به بی نارامیه وه ملی ریگه ی گرتنه بهر، بو جیگایه که که نازانی کوئی یه و هه ر
نه شی نه زانی به چ لایه کدا بروات، بریاری دا به ره و ناوه که بچیت... هه ر روستو نه گه یشته ناوه که... تا پی یه که له
ناو نزیکتر بووایه ته وه، ناوه که زیاتر دوور نه که و ته وه... سه رته تا بروای به چاوی خوی نه کرد، به ردیکی گه وره ی
له که ناری ناوه که دا بینی و کردی به نیشانه... گه یشت به رده که و ناویش به هه مان مه و دای دووری خوی، هه ر دوور
بوو... نه و کاته تیگه یشت، که نه مه ناو نیه و تراویله که یه، نه وه ی که شاعیره کان هه ز نه که ن پیی بلین سه راب...

بئى ئومىدى، چوار پەلى شكاندبوو، دەرۋى پۈۋىنى شك نەئەبرد! نەجىيەك ھەيە بۇ ھەوانەھو، نە مائىكىش بۇ ئارام گرتن! پائى دا بە گابەردەكەھو ھەوتە ئىكدانەھو بەسەرھاتە تائەكەي، ھەر خىرا بۇ ئەھەچو، كە ئەم شتانە ئەتۆئەي ئەو قەسەيە پۈۋى داۋە كە بەو كۈرەي وتبوو، ئەھەي ھاتبوو خوازىيىنى! بىرى كەوتەھە كە داىكى كۈرەكە نزاىەكى خراپى ئىكرد، بۇيە ھەر خىرا دەستىكى بەدەم وچاويە ھىناو ئە زىيى ئووتى خۇي سلەمىەھە.. دەستىكرد بەگىران و ئىنجا وتى: چىم بەخۇم كرد؟ نەئەبووايە بەو شىۋەيە ۋەلامى داىكى ئەو كۈرەم بەدەيەتەھە.. كەوتە پارانەھە بەدەم ھەنسكەھە چەند جارىك ئەيوت: داىكى كۈرە جوانەكە ئىم ببوورە، مەن ھەئەم كردوۋە تو سزام مەدە، دەخىلتم، مەن گوناھبارم، ھەئەم كردوۋە، بەمەخشە.. زۇرى وتو ھىچ دادى نەبوو.. ئىتەر كەوتە جنىۋ پىدانى و ئەيوت: دەرەشى كتوكوئىر! چىت ئەدەست دى، بىكە، بەئى ئووتى كۈرەكەت ئەئى ئووتى تووتىيە، ئەھە ئە بەخىلىيا وات پىكردووم... ئەي كىنە ئەسك، ئەي رىشكاۋى، ۋا ئەمەكە، بىرۇ رىشكەكانى سەرى خۇت دەرىبىنە ھەي كىرماۋى... گوناھى ئىمە بوو دەرگامان ئىكردىتەھە، تو ئەو ژنە نەبوۋى ھەر پى بخەيتە مائى ئىمەھە، توو كۈرە باۋانىشت ھەموو گالون! چىت ئەدەست دى مەنتت نەبى!.. بەدەم گىران و ئوشكە ئوشكەھە، سەرى خستە سەر ئەژنۇي و ھەر ئەگىرا!

دەنگىك ئەتەنىشتىيەھە پىي وت: ھەستە مەگى!!! ئەھە ئەترسا ئەگىت!.. خانزاد داچلەكى و سەرى بەرز كردەھە، بىنىي ۋا: ھەئۇيەكى گەورە ئەبەردەمىيا ۋەستاۋە، خەرىك بوو زارەترەك بى ئەھەندە ترسا! بەلام ھەئۇكە بەزەردەخەنەيەكەھە وتى: مەترسە، مەن ئەمەۋى يارمەتت بەدەم! ھەستەھە سەر پىشم بەكەھە، با ئەم چۆئەوانىيە رىزگارت بەكەم.. ئەيىمە ئەۋەدانى!.. خانزاد وتى: تو كىيىت وچ كارەي!.. ھەئۇ وتى: مەن ھەركەسىك بە!!! تو بۇت نىيە پىرسى! ئەگەر ناشتەۋى ئىر رىزگار بى، مەن ئەرۇم.. ھەئۇ بائى كۆكردەھەو خانزاد وتى: بوەستە بۇ ھەر شوئىنىك ئەبەي دىم!.. ھەئۇ وتى: ئەي ئەم تەنىايىت باشتى نىيە؟

ھەر كە سەرپىشتى ھەئۇكەوت، خانزاد پىرسى: بۇ كۆيەم ئەبەي!.. ھەئۇ وتى: بەرەھە شوئىنىك ئەچىن كە تو نازانى كۆيىيە! جا چ سوۋدى ھەيە پىت بلىم!.. خانزاد وتى: باشە ھەئۇي رۇح سوۋك كى توئى ناردە لاي مەن! ھەئۇ وتى: خواۋەندى جوانى مەنى نارد، ئەو ئەدۋاى شىۋەي جوان و كىردارى جوان و تەھى جوان ئەگەرئى.. توئى ئەو مەرجانەت تىايە... خانزاد، بىرى كردەھە، ھەندىك سەرى سوپماۋ ھەندىكىش بەخۇيدا چوۋەھەو ئە دئى خۇيدا شەرمىكى گرت.. ئەم راستە جوانى ي ھەيە، بەلام كىردارى جوان و تەھى جوانى لاي خۇي شك نەئەبرد.. بەھەرچال، بەدەرىژايى رگايەك كە خانزاد ئەيىنەزانى چەندە، زۇر گوتارو قەسەي بىست كە تا ئەو دەمە ئەيىنەزانى و ھىچى ئەبارەھە نەبىستبوو.. ھەئۇ باسى سەربەستى و نازادىي رۇح و نازادىي خەيائى ئەكرد، خانزاد تەقەي سەرى ئەھات، بەلام خۇي ۋا نىشان ئەدا كە باشى تى ئەگا..

گه‌یشتنه ناو باخ و گوئزاريکی زور جوان و دئرفين... ته‌میکی نزم و نزيك ناسمان و سنووره‌کانی نه و باخ و چیمه‌نه‌ی دا‌پوشیبوو... هه‌وايه‌کی شیدارو نارامی هه‌بوو... هه‌موو شتيك نیمچه ته‌رو بریقه‌دار بوو. خانزاد خه‌می نووتی دایگرتبوو، نه‌وه‌نده چیژی له و جوانیه وهرنه‌نه‌گرت.. له ریگه که له هه‌ئوی پرسیبوو: به‌چی چاک نه‌بمه‌وه؟.. هه‌ئو وه‌لامی نه‌دا‌بووه‌وو بازی به‌سه‌را دا‌بوو.. خانزاد له‌م می‌رگو و گوئزاده‌دا هیوای نه‌بوو، نه‌یویست بگه‌ریتته‌وه مائی خویمان، به‌لام هه‌ئو دئنیای کردبوو که جاریکی تر ناگه‌ریتته‌وه‌وو ئیتر ته‌واوی ژیانی لای نه‌وان به‌سه‌ر نه‌با.. بویه نه‌و هه‌موو جوانیه‌ی باخه‌که‌ی به‌لاوه گرنگ نه‌بوو، هه‌ئو پی‌ی وت: بچوره باخه‌که‌وه‌وو من و تو تا ئیره‌هاوری بووین و ته‌او، که‌سیکی تر نه‌تباته لای خواوه‌ندی جوانیی... خانزاد نه‌وه‌نده نا‌ئومید ببوو، هیچ مه‌به‌ستی نه‌بوو کئ نه‌بی به‌هاوری‌ی و کئ جئ نه‌هیئئ... هه‌ر زور به‌ناسانی مائا‌وا‌یی لی‌کرد.. ته‌نها شتيك که نه‌یویست بیبیینئ، خواوه‌نی جوانی بوو.. شتيکی له‌باره‌وه بیستبوو.. هه‌ندیك به‌ناو باخه‌که‌دا‌ی گه‌راو ناسکیکی ئی په‌یدا بوو.. ناسک وتی: دوامکه‌وه خانزاد.. خانزاد وتی: نا‌وینه‌یه‌که‌م نه‌وی، ناسک وتی: باشه با برۆین بو ژووری نا‌وینه‌ به‌ند.. ماوه‌یه‌ک رۆیشتن و گه‌یشتنه ژووری نا‌وینه‌به‌ند.. خانزاد هه‌ر له‌گه‌ل خوی بینی ویستی بقیژئینی و ده‌نگی ده‌رنه‌هات.. هه‌ر چوار لای ژوورو بنمیچ و زه‌وی یه‌که‌ی نا‌وینه‌ بوو، ناسکه‌که نه‌ماو ده‌رگایه‌کیش نه‌مایه‌وه بو خانزاد بچیته‌ ده‌روه.. هه‌ر چاوی هه‌ئبه‌ینایه‌ خوی نه‌بینیه‌وه‌وو نووتیکی زور زل، روخساری ته‌واو تی‌کدا‌بوو.. ئیتر به‌رده‌وام چاوی داخست، نه‌یه‌وه‌یرا چاوی بکاته‌وه.. ده‌نگیک له‌ نا‌وینه‌کانه‌وه‌هات و وتی: بو سه‌یرم نا‌که‌ی خانزاد گیان؟ خانزاد چاوی گپرا له‌دیمه‌نی ناشیرینی خوی زیاتر هیچی نه‌بینی و چاوی داخسته‌وه.. نا‌وینه‌ وتی: خانزاد گیان چی رپوی داوه بو چاوت دانه‌خه‌ی؟؟ خانزاد وتی: تو کئ‌ی؟.. نا‌وینه‌ وتی: هه‌ر خۆم به‌قوربان نا‌وینه‌ خۆشه‌ویسته‌که‌ی جارانت! خانزاد وتی: نامه‌وی بتبینم ئیتر تا ماوم ته‌ماشات نا‌که‌م! نا‌وینه‌ وتی: چی بووه، نه‌گه‌ر تو که‌میک شیوه‌ت گوراوه‌ ناکاته‌ نه‌وه‌ی ئیتر خۆت نه‌بینی... نه‌وه‌ چاوی خه‌ئکه‌ که‌ نووتت نه‌بینئ! گرنگ نه‌وه‌یه‌ تو ناخت وه‌ک خوی بمی‌نیته‌وه.. تو په‌یوه‌ندیت نه‌بی به‌وه‌وه‌ که‌ خه‌ئکی چونت نه‌بینن، نه‌مه‌یان کاتیه‌، تو هه‌ول بده‌ کاریک بکه‌ی له‌ زه‌ین و دئی نه‌وان و پاشه‌رۆژدا بی، شیوه‌ی مرو‌ف هه‌ر هیج نیه‌، گرنگ نه‌وه‌یه‌ مرو‌ف دل و ده‌روونی پاک بی و خه‌ئکی خوش بوئ، نا‌وینه‌ش ره‌نگدانه‌وه‌ی شیوه‌ته‌، هه‌ول بده‌ له‌ شتيکدا ناخیشت ببینی‌وه.. من به‌ر چاوت چول نه‌که‌م، با نووتت نه‌بینی، به‌لام نه‌و هه‌موو وته‌ ناشیرین و نه‌و هه‌موو بی باکیی ی و گوئ پی نه‌دانه‌ی خۆت نه‌بیسیتته‌وه، که‌چی به‌لاته‌وه‌ ناساییه‌و زیاتر که‌سانی تر بریندار نه‌که‌یت.. نا‌وینه‌ له‌ قسه‌کانی بووه‌وو ون بوو.. ژووره‌که نه‌ماو بوو به‌هشتیکی کاکي به‌کاکي، ناسکه‌که په‌یدا بووه‌وو به‌یه‌که‌وه رۆشتن... به‌لام خانزاد پی‌ی وت: برسیمه‌، ناسکه‌که‌گه‌ رینمایی کرد که تاویک خوی بگریت.. خانزاد وتی: تو زور جوانی ناسکه‌گول! ناسکه‌که وتی: جوانی ئیمه‌ چیه‌؟ هه‌ر رۆژیک بی پلینگیک ر‌اومان نه‌کاو نه‌مانخوا.. گرنگ نه‌وه‌یه‌ تا له‌ژیاندام بتوانم خزه‌تیک بکه‌م.. جوانیی له‌ناوه‌یه‌.. جوانی ی روک‌ه‌ش هه‌ئخه‌ته‌تینه‌ره.. ناسکه‌که

بردی تا گه یشته سهر چه م و کانیایکی خوش، خانزاد هزی له ته ماته و نان بوو، ئاسکه که فه رمانی داو دوو مه یمونی توکن خوارده که یان بو هیئا.. ئاسکه که وتی: بروانه نه و دوو مه یمونه نمونه ی ناشیرینین لای مروّف، که چی به ته نگ داوه که ی تووه هاتان و خزمه تیان کردی.. ورده ورده، خانزاد له خه می لوتیدای نه نه ماو ته ماشای نه و گیاندارانه شی نه کرد چهنده له هه وئی پاککردنه وهی دل و دهر وونی خویاندان، نه ویش به دل هزی نه کرد،،، خزمه تیک بکات، به لام ههر که دهستی نه برده وه بو لوتی په ژاره و خه م دایئه گرته وه.. ئاسکه که وتی: هاوری یه تیمان تاثیر بوو، ببوره جیت نه یلم! خانزادیش مائناوایی لیکرد، پاش نه وهی که ئاسکه که ماسیه کوی راسپارد بیگه یه نیته لای خواوه ندی جوانی.. ماسی له چه مه که وه نه رۆشت و خانزادیش به قه راغی چه مه که دا... خانزاد وتی: سووره ماسیی تو زور جوانی ماسی وتی: جوانی ی من له کویدا یه؟ نه دهستم هه یه و نه قاچ، نه نه شتوانم له ناو بیمه دهره وه، به لام نه وه هیح گرنگ نیه، لای من گرنگ نه وه یه چهنده بتوانم به م بی دهستی قاچیه وه خزمه ت بکه م.. دنیا م خوش نه وی و له خوشه ویستی زیاتر شک نابهم به جیهانی ببه خشم، له دوواییشدا مروّفیک یان بالنده یه ک له ناوم دهر دین و ژمه خوار دنیکی باشیی بو دابین نه که م.. خانزاد بیر کرده وه، که نه توانی سوود ببه خشی.. راسته جوانی روو که ش به جوانیی ناوه وه جوانتر نه بی.. به لام گرنگتر جوانیی دل و دهر وونه!

ماسیه که به ده م قسه ی شیرینه وه خانزادی گه یانده جیگه یه ک و پی و ت: نازیزم نیمه تاثیر نه توانین هاوری بین، نیتر ریگه ی وشکانیی دهست پی نه کات و من به گویره ی توانای خوم توانیم خزمه تی تو بکه م، نیتر پیم ناکری!.. برؤ سواری نه و فیله ببه نه و نه تگه یه نیته لای خوی جوانیی!.. خانزاد ههر به ده ستوری نه وانی تر مائناوایی له ماسیه که ش کردو چوووه سهر پشتی فیله که.. فیله که به روویه کی زور خوشه وه وتی: ببوره نازیزم، رهنگه من نه توانم نه و خزمه ته ت بکه م که پیویسته.. زور به ی ریگه که ئاوینه به نده، به هوی قورسیی نیمه وه زوریان شکاون، من شوشه به قاچما چوووه ناتوانم بیم، تکایه که میکی تر به پی برؤ، هاوری بکه م نه بینیته وه نه و یارمه تیت نه دا.. خانزاد که هیح به وه لامی فیله که دلگران نه بوو، سه رباری نه و هه موو ری یه و نه و هه موو ماندویتی ه شی، به شیوه ی گفت و گو ی فیله که سه رسام بوو، بیر کرده وه که فیله که: نه دئی ره نجان و نه کاره که شی بو کرد.. نیتر ماوه و دا ههر به پی رۆشت... یه ک ریگا بوو بویه سهری لی تیک نه چوو... له شوینیک لایدا بو چه وانه وه، که میک پشوی داو فیلیکی تر هات.. سهر پشتی که وتو به رده وام بوونه وه له سهر رۆشتن.. به لام به پیچه وانه ی هه موو گیانداره کانی تره وه نه م فیله، زور په ست و غه مگین بوو.. به شیوه یه ک که خانزاد پی و ت: نه گهر به وه دلگرانیت که ری نیشانده رم نه بیت و به سهر پشته وه م، گرنگ نیه هاوری گیان، من دانه به زم و خوم ریگه نه دوزمه وه.. فیله که وتی: نه خیر به وه دلگران نیم.. زور پرسباری تری لی کردو فیله که له کوتاییدا پی و ت: نه وهی تو بوی چوویت، هیچی وانه بوو، خانزاد وتی: هز نه که م بزانه چی دلگرانیی کردوویت؟ به لکو بتوانم هاوکاریت بکه م!

فیله که وتی: نیمه هیشتا له سه ره تای ریگه داین، پاش سی شه و سی رۆژی تر نه گهینه ریگه ی ناوینه به ندو چوار شه و چوار رۆژ نه بی به سه رییدا برۆین ئینجا نه گهینه خواوه ندی جوانیی... خانزاد وتی: جا نیمه ش به هه وای شان نه رۆین و خومان ماندوو ناکه یین! فیله که وتی: من له ماندوو بوون و نه بوون ناترسم... خه می من نه وهیه که به دریزایی ریگه ی ناوینه به ند نووتی خۆم نه بینم که چه ند دزیو و ناشیرینه، چه ند دریزو ناله باره، من خه فه تی پی نه خۆم هاوړی گیان، ئیسته تیگه یشتی له چی دلگرانم؟

خانزاد، یه کسه ر نووتی خۆی بیرکه وته وه وههستی کرد که ئیتر بووه به یه کیك له وان.. بویه به پیووستی زانی، خزمه تیکی نه م فیله داماره بکات، به وهی دلخووشیی بداته وهه که میك باری سه رشانی سووک بکات... دهره تی قوسته وهه دهستی کرد به قسه کردن و نه و قسانه ی له هه ئوو ناوینه و ناسک و ماسیه وه فیبری ببوو، هه مووی به زیاتره وه، وته وهه پیی وت: نه ی ته ماشای نووتی من بو ناکه ی؟ بزانه چه ند دزیوه! هه ر گویشی ناده می، گرنگ نه وهیه بتوانم کاریکی باش به ره هم بینم!.. فیله که وتی: تو ژانی خۆت له دلی خۆتدایه و منیش هه ر به و شیوهیه.. من دلنیام که تو ش خه فه ت له نووتی خۆت نه خۆی به لام ناتهووی بو منی باس بکه ی!.. خانزاد وتی: بروام پی بکه هه ر بیریشی ئیناکه مه وه، گرنگ نه وهیه من جوانیی ناخه م بیاریزم که نه وه یان به ده ست خومه.. فیله که وتی: ناخر من به رده وام له ناوینه کانه وه نه ییینم!.. خانزاد پیی وت: من پیش نه وهی وام به سه ر بییت، هه میسه خه م ناوینه بوو، به لام ئیسته گالته م به و کاته ی خۆم دیت.. خوزگه نه چومه وه نه و باره، بزانه له پیووست زیاتر ناوینه به کاردینم؟؟؟ تو ش وا بکه، با سه ر نجت به رده وام له سه ر ناوینه کان نه بییت!..

تا گه یشته ریگه ی ناوینه به ند، نه و سی شه و سی رۆژه، به رده وام خانزاد دلخووشیی فیلی نه دایه وهه هه ر به راستی نووتی خۆی بیرچوو بووه وه.. که گه یشته نه وی و پاش ماوهیه ک رویشتن، فیله که وتی: پیم وایه نه م قسانه له دلته وه بینه ده ر... خانزاد قسه که ی نه وی سه لاند... ئیتر فیله که وه ستاو وتی: نه وه خانزاده خان! تو گه یشتیه خوای جوانی و نه وه تا له ناختایه، خواوه ند له دل و گیانی نه و که سه دا نه ژی، که هه رده م کرده ی جوان و وته ی جوان و ره وشتی جوانه!.. ئیتر تا ماوی خوای جوانی له ناختایه... فیله که سه ری بو خواره وه نه وی کردو خانزاد، هه ر به شیوه ی خلیسکینه، به سه ر نووتیا خزاو که وته سه ر ناوینه یه ک و نقوم بوو تیایا... به ریگه یه کی کریستالی و ره نگاله یی هیمن و پر موسیقادا تی په ری.. تا له ناوینه ی ژوره که ی خویه وه سه ری دهرینا... سه یری سه عاته که ی کرد، ته نها یه ک سه عات تی په ری بوو... نه زانن بوچی که هات بو نه و جیگه یه، پیکه نینی سوکایه تی ی نه بیست!.. چونکه نه و کاته به شیوه ی جوان و دهرونی خراپه وه که وته ناوینه که وه... که چی ئیسته به و نووته ناشیرینه وه نه پواته وه، له بهر نه وهی دل و دهرونی پاکه، ریگه که ی زور هیمنه و پر موسیقایه.

كاتى كە خۇي بىنى لە ئاوينەكەي مائەوهدا، ئووتى ھاتبۇو جىي خۇي، بەلام خانزاد دلى پىي خوش نەبوو
چونكە وانەي نوئ فير ببوو. ئىتر ئاوينەكەي بچوكى ھىشتەوہ بو پىويستى و بو بەيانى ئەوانى ترى داىە دەست
دايكىيەوہ. ھەرچەندە خانزاد ئەم چىرۆكەي بو ھىچ كەسك نەگىرايەوہ، بەلام ھەر بەكردەوہى جوان و وتەي چاك
مائەكەي ئاوەدان كردهوہو ھەموو كەسكەش ھەستى بەگورانى كرد، ئىتر ئەرك و كارەكانى خوشە بەگورج و گۆلىي
جى بە جى ئەكرد. ئىتر بوو بە بەشك ئە خوای جوانى...